

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ
ਐਸਐਸ ਸੰਪਾਵਾਲੀਆ ਜੇ.
ਅਨੇਖ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ

ਬੱਗੂ,- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1967 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1153

6 ਜਨਵਰੀ 1969 ਈ.

ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V)- ਐੱਸ. 259, 417 ਅਤੇ 439 - ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਗਏ - ਮੁਦਈ ਪਿਰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ - ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਧਾਰਾ 259 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ - ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ - ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ - ਕੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (5) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪੱਖ ਤੈਅ ਕਰਨਾ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ ਵਿਚ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 259 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ AC ਛੱਡਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਹੈ। ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਸਹੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੈਟੇਂਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੇਬਲ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਦੇ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 259 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਵਿਗੜੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪੈਰਾ 3 ਅਤੇ 6)

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਕਰਤੱਵ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੀ ਕਿ ਅਧੀਨ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣਾ। ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮਿਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿਚ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੈ। ਸਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 439(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਬਿਧਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਸਬਿਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਗੜੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਦ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 7 ਅਤੇ 8)

ਜਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 435-439 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰੇਖੀ, ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ, ਮਿਤੀ 23 ਜੂਨ, 1967, ਸ੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ, ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸੇਧ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੋ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੇਧ, ਪਟਿਆਲਾ, ਮਿਤੀ 30 ਜੁਲਾਈ, 1966।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਬਲਦੇਵ ਕਪੂਰ, ਸੀ .

ਐਮ ਐਸ ਢਿੱਲੋਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜੀ ਐਨਰਲ (ਪੰਜਾਬ) ਅਤੇ ਬੀ.ਐਸ. ਕੇ ਹੋਜੀ, ਬੀ ਐਸ ਬਿੰਦਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸੰਪਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.-ਇਸ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

“ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 259 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 439, ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ

ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ।, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹੁਣ ਸਖਿਪ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਨੋਖ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਇੱਕ ਬੱਗੂ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 406, 419, 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਹੈ। ਕਰਤਾਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮੀਟੂ। ਮੁਢਲੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ 30 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼: -

“ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸ਼ਾਮ 4.00 ਵਜੇ ਦੁਬਾਰਾ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦਾ ਵਕੀਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਾਈਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ। ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ।”

ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ। 23 ਜੂਨ, 1967 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਿਦਵਤਾ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 439 (5), ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮਦੋਨਜ਼ਰ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧਾਰਾ 417(3) ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਡਯੂਰ ਕੋਡ ਦੇ ਨਾਲ। ਵਿਦਵਤਾ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਸੀ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 417(3) ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੁਣ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

(3) ਸ਼ਿਕਾਇਤ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੋ ਇਕ ਉਪਬੰਧ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੋਸ਼ੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਹੈ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੈਚਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 259 ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿਚ ਹੈ: -

“ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ !, ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰੇ।”

ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਦੀ ਰੀਡਿੰਗ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਟੈਂਟ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 259, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੈਚਰ ਕੋਡ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਕਿ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਵੀ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 259, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਹ ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਹ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦਾ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਸੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਇਸ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਬੀ 1 ਈ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਬਲਦੇਵ ਕਪੂਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਚ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਮੁਕਤ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 259, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕੋ ਇਕ ਆਦੇਸ਼, ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਗਲਤ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ

ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਧਾਰਾ 439, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖਾਤਰ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਧਾਰਾ 439 (5), ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।, ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੀ ਸੂਓ ਮੋਟੂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਖੋਰੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਨੇ ਓਕਾਰਮਲ ਅਗਰਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਤੁਲਸੀਨਾਥ ਗੋਗੋਈ (1) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਧਾਰਾ 420, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸੀ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ: -■

“ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ। ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੋ ਗਏ। ਦੋਸ਼ੀ ਬਰੀ ਹੋ ਗਏ।”

ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਹੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਟੀ. ਅਹਿਮਦ ਨੇ ਧਾਰਾ 367(1), ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋ ਸੀਡਿਊਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਬਿੰਦੂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ।

“ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਨਾਜੋ ਉਰਫ ਅਲੀ ਨਵਾਜ਼ (2) ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਡੇਵਿਸ, ਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਵੈਸਟਨ, ਜੇ. ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ:-

“ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 259, ਫੌਜਦਾਰੀ

ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ, ਅਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ ਅਧੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਹੋਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ।

(1) A.I.R. 1950 Assam

81.

(2) A.I.R. 1943 Sind 148.

Anokh Singh v. Baggu (S. S. Sandhwalia, J.)

ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਨੇ (1) ਨਾਹਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (3) ਅਤੇ (2) ਰਾਮਫਲ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (4) ਅਤੇ (3) ਓਰੀਲਾਲ ਬਨਾਮ ਕਾਲੂ (5) 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(4) ਮਿਸਟਰ Mr.5 B. £S.jKhojirein.jreply ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ 1955 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੀਲੀ ਲੇਖਕ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 417(3), ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਧਾਰਾ 439 (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗੀ। , ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (6) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 417(3) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 439(5) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਰੋਕ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 259, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਡਯੂਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਮਿਸਟਰ ਖੋਜੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਹਨ

(3) ਏਆਈਆਰ 1952 ਸਾਰੇ. 231.

(4) ਏਆਈਆਰ 1914 ਅਵਧ 264

(5) 18 ਕਰੇਂਚ ਐਲਜੇ 1006

(6) ਏਆਈਆਰ 1958 ਪੀ.ਬੀ. 228.

ਉਤੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (1) ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਲਫਮਣ ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (7) ਅਤੇ (2) ਦੁਖੀਸ਼ਿਆਮ ਸਾਹੂ ਬਨਾਮ ਬਿਦਿਆਧਰ ਸਾਹੂ (8) ਵਿੱਚ। ਲਫਮਣ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਕੇਸ (7) ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 345 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਤੀਸਾ ਰਾਜ ਨੇ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਧਾਰਾ 417 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਸੋਧੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। (5) ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਰ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਸੂਓ ਮੋਟੂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੁਖੀਸ਼ਿਆਮ ਸਾਹੂ ਦੇ ਕੇਸ (8) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 439(5) ਇੱਕ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ- ਆਰ.ਕੇ. ਦਾਸ, ਜੋ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਬਰੀ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। 250, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ। ਦੁਖੀਸ਼ਿਆਮ ਸਾਹੂ ਦੇ ਕੇਸ (8) ਵਿੱਚ , ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ: -

I. L. R. Punjab and Haryana (1970)2

“ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬੋਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਵੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

(5) ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈਕੋਰਟ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 439 (5), ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਸਲ ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ।

(6) ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 21 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਾਰਾਵਾਂ 251 ਤੋਂ 259 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(7) ਏਆਈਆਰ 1958 ਉੜੀਸਾ 204.

(8) A IR 1966 ਉੜੀਸਾ 45.

(1) A.I.R. 1950 Assam

81.

(2) A.I.R. 1943 Sind 148.

ਅਨੋਖ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬੱਗੂ (ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.)

ਵਿਧੀ. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਧਾਰਾ 258(1) ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: —■

"ਜੇਕਰ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ।"

ਇਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 247, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਮਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਚੈਪਟਰ 21 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਨੀਤੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਕਦੇ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਬਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਹੋਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਹੈ। *ਹਰ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (9)* ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੈਨੇਟ, ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ: -■

"ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 420, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਅਪਰਾਧ, ਧਾਰਾ 345 (2) ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਧਾਰਾ 259 ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"

ਪੁਨ *ਪਰਸਾ ਬਨਾਮ ਮਸਤਾ ਪਾਰਸੀਨੀ (10)* ਪਾਸੀ, ਜੇ., ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 259, 258 ਅਤੇ 257 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

"ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਖਾਰਜ' ਸ਼ਬਦ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਅਣਜਾਣ ਹੈ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਜਾਂ ਗਵਾਹ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਵੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਸਲਿੱਪ-ਸ਼ੋਡ ਵਿਧੀ।

(9) ਏਆਈਆਰ 1937 ਸਾਰੇ. 127.

i 10) ਏਆਈਆਰ 1954 ਪੇਪਰ 80.

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੁਕਮ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵੇਲੇ, ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ 'ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੇਬਲ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਦਾਰਥ ਰੂਪ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ ਕ੍ਰਮ ਧਾਰਾ 259 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਗਲਤ ਸੰਕਾ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਇਤ ਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ. ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਨ੍ਹਈਲਾਲ ਬਨਾਮ ਭਵਾਰੀਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (11) ਵਿੱਚ ਐਚਆਰ ਕ੍ਰਿਸਨਨ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 323 ਅਤੇ 324 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੁਣਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਲਈ ਤਰੀਕ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 347, ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਖੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 417 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਧਾਰਾ 324 ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਹਿਸ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਸਬੰਧਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਚੁਣਦੇ ਹਨ, ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਸਬਿਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

ਕ੍ਰਿਮਿਨ ਅਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡ ਯੂਰੇ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ (11) ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਮ.ਪੀ. 7 379 ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਹੈ।

"

Anokh Singh v. Baggu (S. S. Sandhwalia, J.)

ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਲਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

(7) ਸਹਾਇਕ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਪੱਟੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਖੁਦ-ਬ-ਖੁਦ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਵਾਲ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਜਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (12) ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਏ. ਨਰਾਇਣ ਪਾਈ, ਜੇ. ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 439, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ। ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਲਫ਼ਮਣ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਕੇਸ (7) ਵਿੱਚ ਉੱਤੀਸਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮਿਸਟਰ ਖੋਜੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਸੀ:--

“ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਥੋੜਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਮਾਮਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ' ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। •

* # * * * ਜੇ.ਟੀ

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਧਿਰ ਜੋ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਸ਼ੈਲਹਲਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (13) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ -

“ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕ੍ਰਾਊਨ ਕਾਉਂਸਲ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰੇ, ਇਹ ਅਭੌਤਿਕ ਹੈ-ਇਹ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 439, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ।

(12) A.I.R. 1959 Mysore 54.

(13) A.I.R. 1933 All. 678.

ਇਹ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਕਰਤੱਵ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੀ ਕਿ ਅਧੀਨ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ। ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

(8) ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ' ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 439 (5), ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਡ, ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਮੌਜੂਦਾ ਹੁਕਮ ਵਾਂਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਗੜਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(9) ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 27 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰਮ. ¹

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

5

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਆਰ. ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਅਤੇ ਆਰਐਸ ਸਰਕਾਰੀਆ ਜੇ. ਜੇ.

ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ ਬਾਠ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰਸ—ਜਵਾਬਦਾਰ।

1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰ. 2914

Anokh Singh v. Baggu (S. S. Sandhwalia, J.)

15 ਜਨਵਰੀ 1969 ਈ

1966 ਦਾ XXXI) — ਸੈਕਸ਼ਨ 82(2) ਅਤੇ 82(4) — ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ— ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ— ਕੀ ਨਿਆਇਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ— ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ— ਕੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ — ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵੱਡੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ— ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਵੱਡੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ — ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ — ਧਾਰਾ 82(1), (2) ਅਤੇ (4) — ਕੀ ਧਾਰਾ 14, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 82(4) ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ) — ਸਮੀਕਰਨ “ਸੇਵਾਵਾ” — ਕੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ—ਪੰਜਾਬ ਜੰਗਲਾਤ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ iExecutive ਸੈਕਸ਼ਨ) ਨਿਯਮ (1944)-ਨਿਯਮ 2(j), 11 ਅਤੇ 15 — ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸਿਖਲਾਈ ਅਧੀਨ ਹਨ ਪੁਨਰਗਠਨ - ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਖਿਆਰਥੀ - ਕੀ "ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ" - ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ - ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਿਮਤਾਰੀ ਹੈ।

(12) A.I.R. 1959 Mysore 54.

(13) A.I.R. 1933 All. 678.